

вътрѣшнитѣ части на Источна Румелия ще стои само мѣстната милиция, трѣбва да се установи здраво и да се обезпечи. Това обаче не може да се достигне, спорѣдъ тѣхното мнѣние-освѣтъ само въ случай, ако една Европейска коммисия се натовари да опредѣли както точкитѣ, които турското правителство ще има право да залавя по границитѣ, тъй и при близителното количество на силитѣ за тѣзи завземания.

Русскитѣ пълномощници сж натоварени да приематъ и точката, по която на Генералъ-Губернатора се дава право да повиква турскитѣ войски, когато се заплашва вътрѣшната или външната безопасност на областта.

За своя длъжностъ обаче считатъ да не оставятъ безъ особено внимание принципа за случая и начина на влизанieto на турската войска въ Источна Румелия. Тѣ искатъ слѣдователно да се обсъди *добръ и тая случайностъ*, защото, ако се представи единъ день, тя би станжала непременно причина за подилахъ на цѣла Европа. Русскитѣ представители мислятъ, че ще бѣде твърдѣ полезно за бѣдѣщия Генералъ-Губернаторъ да *разбира* важноста на подобна мѣрка и да знае, че тая мѣрка е била прѣдмѣтъ на особенитѣ грижи на Европа“.

Тѣзи предпазливости, спорѣдъ графа Шувалова, нѣколко не измѣняватъ поставенитѣ отъ английскитѣ пълномощници основания; като се вземе обаче въ внимание, че автономнитѣ учреждения и упоминаемитѣ отъ *английскитѣ представители* гаранции сами по себе не сж въ състояние да предпазятъ българската провинция отъ съдатскитѣ излишества и че само едни учреждения, колкото добри и да сж тѣ сами по себе, *никога не сж обезпечавали единъ народъ отъ насилие*, когато тѣзи учреждения сж се охранявали отъ каквази военна сила, на която национални интересъ не е билъ да ги поддържа и запазва. то Н. Прѣвосходителство намира за твърдѣ нужно да *настои да се взематъ дѣйствителни мѣрки за прѣдпазливостъ*. и се надѣва, че конгреса не ще се откаже да ги гласува.

Лордъ Виконсфилдъ мисли, че конгреса трѣба да е задоволенъ отъ резултата на частнитѣ съвѣщания и отъ положението, въ което е поставенъ сега въпроса. И наистинаж, *сега* е вече установено съ единодушно почти съгласие, че Султана, като членъ на политическото тѣло въ Европа, ще залавя за *напрѣдъ* таквози положенне, чрѣзъ което той ще бѣде въ състояние да си *запазва уважението, което се пада на неговитѣ госпо-*